

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от А. В. Д. от, с ЕГН: ***** чрез упълномощен защитник против Наказателно Постановление № 42 - 0005379 издадено на 09.02.2023г. от Директор на РД „АА“ - София, с което на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 1 000 /хиляда/ лева за нарушение на чл.127, ал. 4 от ЗДвП във вр. с чл.8, предл.3 във вр. с чл.9, ал.4 и т.20.1.2.2 от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018г. на МТИТС. В жалбата си до съда наказаното лице оспорва законосъобразността на издаденото наказателно постановление, както и фактическия състав, изложен в АУАН. Счита, че в АУАН и НП липсват законоустановените в чл.42, т.3, т.4, т. 5 и 6 и чл.57, ал.1, т.5, т.6 и 10 от ЗАНН и че случаят е маловажен. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят А. Д., редовно призован, не се явява. Представява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Развива подробни съображения в нейна подкрепа. Претендира разноси. Административно – наказващият орган Директор на РД „АА“ - София, редовно призован, не се явява и не се представлява. При извършената служебна проверка от съда по допустимостта на жалбата се констатира, че същата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. От събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка: На 06.12.2022г., около 10:20ч. в гр.София, на околновръстен път на около 1000 метра от АМ Тракия, посока с.Казичене, инспектор при РД „АА“ София А. Д., съвместно със свидетелят Р. А. спрели за проверка водача на товарен автомобил от кат.Н..... с рег.№, собственост на фирмата превозвач. Било установено, че жалбоподателят А. Д., като водач на процесното МПС, извършвал превоз за собствена сметка по маршрута от гр.Пловдив до гр. София, видно от Заповед № 164 от 06.12.2022г. Към момента на проверката лицето превозвало винкел 30х30х4 плътен кръг желязо ф20 с удостоверение на ППС за обществен превоз на товари в Р. България като превозваният товар не е бил укрепен според изискванията откъм задната страна, липсвало задна стена, която да се използва за обезопасяване на товара. Устройството за укрепване на товара откъм задната стена било с недостатъчно обезопасяване, което представлявало значителна неизправност по отношение на укрепването. След извършената проверка от двамата свидетели било установено съответното нарушение и бил съставен АУАН, който бил връчен лично и подписан от водача с възражение. Същото обаче не било уважено от страна на административно наказващият орган и въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление. Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на показанията на А. Д. и Р. А. Видно от разпита и на свидетелите е, че и двамата са участвали при извършването на самата проверка, възприели са водача на товарния автомобил в лицето на жалбоподателя и са констатирали не укрепването на превозвания товар в съответствие с изискванията на законодателството. В своите показания разпитаните лица посочват къде и по какъв начин в моторното превозно средство не са били поставени изискуемите обезопасителни механизми, както и че това поведение би създавало опасност за останалите участници в движението. Съдът кредитира показанията на свидетелите като еднопосочни, логични и непротиворечиви. Същите намират опора и в приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Предмет на преценка на настоящето производство е съответствието на санкционния акт както с материалния, така и с процесуалния закон. Както АУАН, така и обжалваното наказателно постановление са били издадени от компетентните органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената правна квалификация в акта и постановлението са били съобразени с изискванията на чл. 42 т.5 и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН. При извършена съвкупна преценка на фактическата обстановка и направен анализ на събраните

по делото доказателства съдът намира, че със своето поведение жалбоподателят А. Д. е извършил административно нарушение по чл.127, ал.4 от ЗДвП. От обективна страна изпълнителното деяние е формално и се счита за извършено чрез действие. Субектът е следвало да спази реда за укрепване на превозните товари, регламентиран в съответния подзаконов нормативен акт, към който препраща нарушената материално правна норма, какъвто е Наредба № 7 от 27.04.2018г. на МТИТС. Нормата на чл. 8, предл. 3 от наредбата посочва стандартите, които са приложими към превозвания товар и следователно превозното средство, а тази по чл. 9, ал. 4 регламентира къде се намират правилата, по които се извършва оценка дали са спазени изискванията за обезопасяване на превозвания товар и видовете неизправности (Приложение № 1). При отсъствие на изискуемото за жалбоподателя поведение, същият правилно е бил санкциониран по предвидения законов ред. В случая коректно и в съответствие със закона органите по административно санкциониране са приели, че са били налице „значителни неизправности" при укрепването на транспортирания товар по смисъла на &1 т.72 от Допълнителните разпоредби на Закона за движение по пътищата, които могат да доведат до риск за други участници в движението. От субективна страна извършеното нарушение е било извършено виновно при форма на вина - непредпазливост в нейната алтернативна форма на небрежност. По отношение на вида и размера на наказанието съдът съобрази, че административно наказващият орган правилно е приложил препращащата към чл.127, ал.4 от закона санкционираща разпоредба на чл.177, ал.4 т.2 от ЗДвП. Предвиденият за конкретното нарушение размер на глобата от 1 000.00 лева е строго регламентиран, поради което и не подлежи на редукция. По отношение на направените от страна на защитника на жалбоподателя възражения за допуснати нарушения в разпоредбите на ЗАНН съдът не приема, че същите са съществени и от категорията на такива, ограничаващи правото на защита на дееца.Некоректното посочване на населеното място и адрес на лицето по никакъв начин не обусловят неяснотата на субекта на административна отговорност. Също така в АУАН и съставеното НП са посочени времето, мястото, вида на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е възникнало, както и коректно са отразени нарушените правни норми. Наведените в пледоарията на защитника задължения за отстраняване на неизправностите в товара от страна на административно наказващите органи не обуславят отсъствието, респ. отпадането на отговорността на дееца. Освен това наведеното възражение за маловажност на случая се явява незаконосъобразно предвид изричната разпоредба в чл.189з от ЗДвП за неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за нарушения, извършени по този закон, каквото е вменено на жалбоподателя. За пълнота следва да се отбележи, че нито в жалбата, нито в пледоарията на защитника на жалбоподателя, се релевират оплаквания по несъставомерността на изпълнителното деяние. Акцентиращ се единствено на пороци, свързани с процесуални нарушения, допуснати в хода на проведеното административно производство, които не бяха възприети от контролиращата съдебна инстанция. При извършена служебна проверка не бяха констатирани съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяната на наказателното постановление на процесуално основание. С оглед гореизложеното наказателното постановление се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено.